EN
Beta Awards 2026
Jury Report – Text Category

Jury members: Cristina Purcar, Andreas Kofler, Federica Zambeletti

Total number of submitted abstracts: **2**
Number of evaluated abstracts: **2**

Phase 1 – Selection of the exhibited projects, abstracts to advance in the full paper submission phase
During the first phase of the evaluation process, the jury individually assessed the two submitted abstracts, considering their **engagement** with the Biennale's theme, the **relevance** and **originality** of their arguments, and their **potential for further development**.

Both submissions approached the relationship between architecture, theory and practice from different perspectives. While one explored the potential of temporary architecture as an instrument of social transformation and collective participation, the other examined the relationship between political systems, collective housing and the everyday appropriation of shared spaces.

Recognising the relevance of both approaches and their potential for further critical investigation, the jury selected both abstracts for development into full papers:

- **Andreea-Snejana Simici** – *The Other Architecture: Towards a Humanistic Praxis*
- **Borjan Brankov** – *Common Friction*

Phase 2 – Selection of the winners
Following the submission and evaluation of the two full papers, the jury considered their **theoretical contributions, critical depth, originality and ability to connect architectural discourse with spatial and social realities**.

Both texts raised relevant questions concerning the relationship between architecture and society, while also revealing certain limitations in the development and substantiation of their arguments.
After considering the strengths and shortcomings of both contributions, the jury decided not to award the main prize in the Text category. Instead, two mentions were awarded, acknowledging the relevance of the subjects addressed and encouraging their further development.

Mention – Andreea-Snejana Simici, *The Other Architecture: Towards a Humanistic Praxis*
The essay addresses the potential of temporary architecture as a means of social engagement, collective creation and urban transformation. Drawing on contemporary critical theory, it proposes an understanding of architecture as an ongoing, participatory process rather than a finished object.

The jury appreciated the relevance of the subject and the author's ambition to question established roles and power relations within participatory architectural practices. However, the argument remains largely theoretical, without sufficiently demonstrating how the proposed methodology translates into concrete architectural interventions or produces the social effects attributed to it.

While the text raises important questions about participation and the social responsibility of architecture, its contribution would benefit from a more clearly articulated argument, greater critical engagement with its theoretical references and the inclusion of specific examples through which its propositions could be tested.

Mention – Borjan Brankov, *Common Friction*
The essay explores the relationship between political transformations, collective housing and the everyday appropriation of shared spaces. Combining historical reflection with three fictional narratives inspired by lived experiences, the author draws attention to the tensions between planned environments and the ways in which inhabitants adapt, maintain and transform them over time.

The jury particularly appreciated the narrative approach, which brings an engaging and personal dimension to familiar questions of collective housing, community and spatial appropriation. The interplay between academic discourse and fictional accounts offers a valuable perspective on architecture as both a political instrument and a setting for everyday negotiations.

Nevertheless, the argument would benefit from a more critical examination of nostalgia, the unequal responsibilities involved in maintaining shared spaces and the institutional conditions that shape collective life. A stronger integration of the narratives, diagrams and theoretical reflections would further reinforce the essay's critical contribution.

The mention acknowledges the originality of the essay's narrative approach and its potential to stimulate further reflection on the relationship between architecture, political change and lived experience.

RO
Premiile Beta 2026
Raportul Juriului - categoria Text

Membrii juriului - Cristina Purcar, Andreas Kofler, Federica Zambeletti

Numărul total de lucrări depuse: **2**
Numărul de lucrări evaluate: **2**

Etapa 1 – Selecția proiectelor expuse, selecția rezumatelor care avansează în etapa de depunere a lucrărilor complete

În prima etapă a procesului de evaluare, juriul a analizat individual cele două rezumate depuse, luând în considerare modul în care acestea abordează **tema Bienalei, relevanța și originalitatea** argumentelor prezentate, precum și **potențialul** acestora de a fi dezvoltate în continuare.

Cele două propuneri au abordat relația dintre arhitectură, teorie și practică din perspective diferite. În timp ce una a explorat potențialul arhitecturii temporare ca instrument de transformare socială și participare colectivă, cealaltă a analizat relația dintre sistemele politice, locuirea colectivă și apropierea cotidiană a spațiilor comune.

Recunoscând relevanța ambelor abordări, precum și potențialul acestora pentru o investigație critică ulterioară, juriul a selectat ambele rezumate în vederea dezvoltării lor în lucrări complete:

- **Andreea-Snejana Simici** – *The Other Architecture: Towards a Humanistic Praxis*
- **Borjan Brankov** – *Common Friction*

Etapa 2 - Selecția câștigătorilor
În urma depunerii și evaluării celor două lucrări complete, juriul a luat în considerare contribuțiile lor **teoretice, profunzimea critică, originalitatea și capacitatea de a conecta** discursul arhitectural cu realitățile spațiale și sociale.

Ambele texte au ridicat aspecte relevante privind relația dintre arhitectură și societate, relevând, totodată, anumite limitări în dezvoltarea și fundamentarea argumentelor.
După analizarea punctelor forte și a neajunsurilor ambelor contribuții, juriul a decis să nu acorde premiul principal la categoria „Text”. În schimb, au fost acordate **două**

menţiuni, recunoscându-se astfel relevanța subiectelor abordate și încurajându-se dezvoltarea ulterioară a acestora.

Menţiune – Andreea-Snejana Simici, *The Other Architecture: Towards a Humanistic Praxis*
Eseul abordează potențialul arhitecturii temporare ca mijloc de implicare socială, creație colectivă și transformare urbană. Bazându-se pe teoria critică contemporană, acesta propune o înțelegere a arhitecturii ca proces participativ, continuu, mai degrabă decât ca obiect finit.

Juriul a apreciat relevanța subiectului și ambiția autoarei de a pune sub semnul întrebării rolurile consacrate și relațiile de putere în cadrul practicilor arhitecturale participative. Cu toate acestea, argumentația rămâne în mare parte teoretică, fără a demonstra suficient modul în care metodologia propusă se transpune în intervenții arhitecturale concrete sau generează efectele sociale care îi sunt atribuite.

Deși textul ridică întrebări importante cu privire la participare și la responsabilitatea socială a arhitecturii, contribuția sa ar avea de câștigat de pe urma unei argumentații mai clar formulate, a unei abordări critice mai aprofundate a referințelor teoretice și a includerii unor exemple concrete prin care propunerile sale ar putea fi testate.

Menţiune – Borjan Brankov, *Common Friction*
Eseul explorează relația dintre transformările politice, locuințele colective și apropierea cotidiană a spațiilor comune. Îmbinând reflecția istorică cu trei narațiuni ficționale inspirate din experiențe trăite, autorul atrage atenția asupra tensiunilor dintre mediile planificate și modurile în care locuitorii le adaptează, le întreţin și le transformă de-a lungul timpului.

Juriul a apreciat în mod deosebit abordarea narativă, care conferă o dimensiune captivantă și personală unor chestiuni familiare precum locuirea colectivă, comunitatea și apropierea spațiului. Interacțiunea dintre discursul academic și relatările ficționale oferă o perspectivă valoroasă asupra arhitecturii, privită atât ca instrument politic, cât și ca un cadru pentru negocierile cotidiene.

Cu toate acestea, argumentația ar avea de câștigat de pe urma unei examinări mai critice a nostalgiei, a responsabilităților inegale implicate în întreţinerea spațiilor comune și a condițiilor instituționale care modelează viața colectivă. O integrare mai solidă a narațiunilor, diagramelor și reflecțiilor teoretice ar consolida și mai mult contribuția critică a eseului.

Menţiunea recunoaște originalitatea abordării narative a eseului, precum și potențialul acestuia de a stimula o reflecție ulterioară asupra relației dintre arhitectură, schimbare politică și experiența trăită.